

RECENZIE RECENZE RECENZE

Divadlo SoLiTEater

Praha

diváci

Obdivuhodný výkon. Všichni jsme unaveni, určitě i on, ale tedy, klobouk dolů.

Náhhera, naprosto strhující.

Moc se mi to líbilo.

Perfektně zahrany. Škoda že bylo tak vydýcháno.

Já bych vůbec nevěřila, že je to advokát. Tohle je rozhodně výkon srovnatelný s profesionálem.

Byl úžasnej, já to vůbec nedokážu pochopit, jak to zvládl.

Nejlepší představení letošního Hronova.

Úžasný. Úžasný. Neskutečnej zážitek. Děkuju.

Nechápu, jak to zvládne uhrát tolik postav a každou jinak, a dvě hodiny pořád mluvit.

Obdivuju jeho výkon. Být sám takovou dobu na jevišti, to jsem ještě neviděla.

Těžko se to popisuje. Usínal jsem při jiných a akčních představeních a nevěřil jsem, že to tady dám – je večer a nedá se tu dýchat, ale nespál jsem. Normálně jsem to vydržel. A to nic nepoužívá, žádné převleky, pár rekvizit, občas bodák a trochu hudby. Nemá nic než sebe a ty dvě hodiny uběhnou ani nevím jak.

Moc dobré poučení pro nás, jak se to dá zvládnout. Jen nevím, kolik z nás by na to mělo.

Fantastika. Smekám.

CHARLOTTE VON MAHLSDORF A TI DRUZÍ

Monodrama, v němž má jeden jediný herec vytvořit kromě hlavní postavy ještě na třicet dalších, je jedním z nejnáročnějších úkolů, jaké si lze na jevišti představit – i mezi profesionály si na ně troufně málokdo a ne každému je dáno proplout jeho úskalími bez ztroskotání. O to úctyhodnější je výkon Libora Ulovce, který si vybral krásný, ale nesmírně náročný text Douga Wrighta Svou vlastní ženou. Příběh berlínského transvestity Charlotte von Mahlsdorf, který dokázal přežít jak nacismus, tak i východoněmecký socialismus a ještě vybudovat známé Gründerzeit Museum, v němž mj. nacházeli útočiště i homosexuálové v dobách pro ně velmi nelehkých, poskytuje spoustu materiálu k vytvoření dramatického životního osudu. Ulovec se ho zmocňuje s velkou odvahou, vervou i hereckou zkušeností a nachází zasloužený ohlas v publiku. I na hronovských představeních mu tleskala řada nadšených diváků ve stoje.

To vše – spolu s úklonou vůči jeho výkonu – předesílám před některé nedostatky, které v představení cítím a které se pokusím pojmenovat jako pomocnou ruku protagonistovi této one man show. Ulovec hraje všechny postavy v kostýmu Charlotte von Mahlsdorf: staromódní černé šaty, těsně obepínající hercovu robustní postavu, dvě řady perel na krku, černý šátek a těžké sněrovací černé boty. Tím, že si nevypomáhá pro ostatní postavy žádným kostýmním doplňkem (s výjimkou košile pro Alfreda Kirschnera), si situaci paradoxně ztížil, protože musí spoléhat na své vlastní charakteri-

zační prostředky. Z nich ale využívá hlavně hlas, velmi málo, prakticky vůbec se nemění jeho tělesné napětí a také gestický slovník je poměrně málo rozlišený. Pro Charlottu má jedno výrazné charakterizační gesto ruky opřené o loket, ale gesta, která dělá oběma rukama, mu plynule přeznívají z Charlotty do Douga i dalších postav. Více se snaží odlišit postavy chůzí, ale i v tomto konání je nedůsledný. V pohybovém a gestickém zpracování postavy je rozhodně ještě mnoho co dotahovat.

Skvěle zvládá Charlottin „německý akcent“, obratně mísí němčinu s toporně vyslovovanou češtinou, čímž dosahuje velmi precizního charakterizačního účinku. Problematictější je zvolená „holčičí“ falzetová intonace hlasu, která Charlottu pro diváky dost jednoznačně posunuje ke komediálnímu vyznění. Jenže Charlotte není Charleyova teta, ale postava s dosti pohnutým a dramatickým osudem, v němž sice nechybí prostor pro humor, ale neměla by do něho sklouzávat i tak silná místa, jako je vztah k otci nebo momenty z bombardovaného Berlína. Falzetová intonace navíc po čase začne působit poněkud monotónně.

V programovém bulletinu se píše, že Libor Ulovec se touto rolí pokouší vykročit ze škatulky výlučně komediálního žánrového herectví směrem k dramatickým rolím. Opustit tu škatulku se mu zatím stoprocentně nedaří, ale i tak je to v amatérském divadle úctyhodný výkon, před nímž smekám.

Radmila Hrdinová